

GAZETA TRANSILVÂNIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
comitet de redacție.
Atelierele tipografiei „Astra” T.F. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 2.

STEAG RIDICAT LA
1838

GHILBARIȚIU ȘI SFÎNȚIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI. ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV

B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 T.F. 1513
Abonamentul anual lei 200. Autorități și Societăți lei 500.
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 21

15 Martie 1942

Anul 105

Propagande și răspuns

de Dr. D. Chirculescu

Se poate face propagandă în două feluri: laudându-te pe tine, sau calomniind pe alții. Lucru în genere ușor, și într'un caz și în celălalt, fiindcă e la îndemâna oricui să-și găsească sieși toate calitățile, cum e iarăși la îndemâna oricui să vadă numai defectele altora sau, la nevoie, să le născocască. Așa cum s'a spus din străvechi, mai ușor vezi paiul din ochiul altuia decât bărna din ochiul tău.

Noi, Românii, am suferit destule calomnii, și am suferit destul de pe urma propagandelor.

E ușor să faci propagandă...

Și totuși noi nu am făcut-o pe a noastră.

N'am făcut-o, fiindcă în conștiința noastră, simțeam toată netemeinicia și josnicia a ceea ce ni se pune în sarcină și ni se părea cu neputință ca în bunul simț al popoarelor să nu apară limpede tot mahalagismul procedurilor de calomnie.

N'am răspuns la ele, probabil, pentru că, cu conștiința tăriei noastre ca neam și cu convingerea că este îndestul cunoscută ținuta noastră morală, lealță și generoasă de două mii de ani pe acest pământ, am socotit că asemenea calomnii nu meritau decât doar disprețul nostru.

Nu am făcut propagandă. Adică, nu ne-am laudat pe noi, deși, de sigur, am fi avut cu ce ne lauda fără să născocim nimic, și nu am calomniat pe alții, deși am fi avut destule motive să fim nemulțumiți de atitudinile lor, chiar ale celor ce ni se ziceau prieteni.

Nu ne-am laudat pe noi, pentru că în ochii noștri, calitățile ce avem sunt cele ce, în mod necesar, trebuie să fie acelea ale oricărui neam. Iubirea de țară, bravura în luptă, lealitatea, aptitudinile literare, artistice și științifice, care caracterizează neamul nostru ni se par atribute necesare oricărui popor care pretinde că merită să existe.

Nu ne-am dat totdeauna seama căte din ele lipsesc altor popoare și nici nu ne-am dat oboseala, — care ar fi fost de altfel de meschină speță, — să insistăm asupra caracterelor de inferioritate reală a altora.

Le-am trecut totdeauna sub tăcere.

Ținuta de regească înfățișare a neamului românesc nu s'a desmințit o clipă.

Și răspunsul nostru, totuși, a venit, fără nicio umbră, fără nicio abdicare din jețul demnității omenești.

A venit prin înscăunarea din nou a adevărului pe care istoria noastră l-a repetat cu sânge atât de des în cei două mii de ani, ca un ecou prin secole a virtuților dace și romane.

Cavalerii calomniei s'au isbit de tăcerea grăitoare a tăișului de spadă care creștează în istorie adevărurile noastre veșnice.

Sufletul românesc

de Dr. N. Căliman

Veneratul președinte al Academiei Române, d-l Prof. I. Simionescu arată într'un articol intitulat „Continuitate”, că multe din relele noastre ne vin din o lipsă de continuitate în tot ceea ce facem și întreprindem.

Despre strădaniile noastre, în acest articol D-sa spune următoarele: „Despărțământul Brașovului și-a luat în seamă „Gazeta Transilvaniei”, care a trecut de un veac de viață. Prin energia și avântul cătorva însufleșiți membri ai Astei Gazeta a renăscut din propria ei cenușă”.

„A revenit foaia curată, scrisă cu lacrimi, ca pe vremea când bătrânii o conduceau. Când o iei să o citești nu te cuprinde numai un sentiment de pioasă recunoaștere a energiilor care au susținut-o, dar simți o înălțare morală și o întremare sufletească, radiind din ea sfințenia scrisului, care nu poate rămâne fără efect în asemenea momente de cumpănă pentru întregul neam”.

„Nu ar trebui să fie casă de cărturar român în care să nu se găsească acest semn al energiei noastre naționale și al continuității în gândire națională”.

Aprecierile acestea ale d-lui Președinte al Academiei Române nu sunt aduse unor oameni, trecători, ci sunt aduse unor principii eterne. Bucuria noastră, a celor de azi e mare pentru înțelegerea, pe care au găsit-o năzuințele noastre la cel mai înalt judecător al culturii și moravurilor românești.

Ne aduce ca un fel de exemplu de continuitate într'o operă culturală și națională.

Noi îl cunoaștem pe d-l Prof. Simionescu numai din vasta muncă, adusă pe altarul culturii românești. Această muncă îl cinstește mai mult, decât ori și ce laudă adusă de vorbă omenească.

Pe noi D-sa nu ne cunoaște, decât după neînsemnatele noastre strădani.

Și totuși sufletul mare al neobositului muncitor cultural s'a întâlnit cu umilele noastre străduințe.

Ne-am străduit în timpurile cele mai sbuciumate ale vieții noastre publice, ca să-i asigurăm Gazetei Transilvaniei continuitatea. Nu ambiții deșarte, nici gânduri ascunse, ne-au îndemnat să facem acest lucru. Numai gândul că prin străduințele noastre vom asigura continuitatea unui suflet românesc, care nu este de azi nici de ieri.

Mulți nu ne-au înțeles. Ni s'a spus la început de înalte foruri, că am putea asigura Gazetei Transilvaniei un viitor strălucit de mare ziar. Ni se mai spusese, în batjocură, nu de mult, că suntem un mic ziar cu apariția de 2 ori pe săptămână.

Gândul nostru n'a fost tulburat, sau schimbat nici de visuri mari, nici de dispreț.

Noi n'am voit și nici n'am avut ambiții să devenim „mare” ziar. Ziare mari avem destule. Ne-am mulțumit să continuăm sufletul românesc, care a fost pus la temelie Gazetei Transilvaniei. Și cea mai mare dorință și ambiție a noastră nu este alta, decât să fim în stare și să putem exprima și reoglini în această mică Gazetă sufletul neamului.

Că este pe pedestalul înalt al Academiei Române, în modesta Gazetă, sau în casă țărănească, acest suflet românesc este același.

A fost plămădit din dărzenia și vitejia începutului, călit în focul luptelor și a crescut apoi din suferințele, din nădejdiile și desiluziile unui trecut

Continuare în pagina 4-a

Abonamente de sprijin

de I. Bozdog

Pe lângă numeroasele scrisori particulare, articole măgulitoare din diferite ziare și reviste, și alături de bunele cuvinte ale posturilor noastre de radio-emisiune, spuse în mai multe rânduri despre norocosul dar spinosul drum ce-l bătătorește din nou bătrâna noastră Gazetă, primim și încurajări în bani dela diferiți cititori.

Am cumpănit mult, dacă e bine sau nu să frângem vâlul discreției și să destăinuim și altora numele celor care ne iubesc la fel ca și ceilalți cititori, dar care, poate, sunt mai săritori și gata de a ușura cu un ban al lor, dat pe deasupra abonamentului, o sarcină materială a gazetei noastre. Le cerem iertare dacă prin hotărârea noastră le-am tulburat buna intenție despre care ei n'ar fi dorit să afle nimenea.

În toată strădania noastră însă am ales și urmăm calea deschisă și fără reticențe.

Am spus-o răspicat și o repetăm că, nu tămăiem pe nimeni și nu ne vom socoti niciodată în slujba și interesul niciunei persoane sau colectivități, dar încreștăm tot ce se face bine pentru binele obștesc. Singurul altar căruia ne închinăm, la care slujim și pe care dorim să aducem maximul de ofrande și toată puterea noastră de vrere, încordare și jertfă este binele și interesul neamului.

Plecați cu această hotărâre nu vom șovăi nici în viitor și modestele mijloace, cu care trebuie să înfruntăm greutățile zilelor de astăzi, dacă nu ne situiază alături de alți confrați mai norocoși și mai la adăpostul grijilor, nici nu ne sperie de piedicile ce se ivesc, iar pe cei ce ne încurajează și susțin îi dăm drept exemple de solidaritate cu noi.

Așa i-a fost ursita neamului nostru și a exponenților de gândire și

Continuare în pagina 3-a

FOILETONUL
„GAZETEI TRANSILVÂNIEI”

CRONICA LITERARA

de Aurel Marin

GRIGORE POPA: *Stiluri de viață.*

I

Când acum patruzeci de ani întâmplarea ne arunca sub ochi câteva manuscrise ale d-lui Grigore Popa, cu greu puteam descifra, din șirurile pline de imagini nestăvilit, drumul de azi al suavului poet și apreciatului gânditor și om de cultură.

D-l Grigore Popa este unul din exponenții cei mai străluciți ai tinerii generații de scriitori ardeleni. Entuziasmul său fără de margini pentru opera adâncă și cuprinzătoare a d-lui Lucian

Blaga e poate explicabil și printr'o mai strânsă înrudire temperamentală.

Integrându-se perfect aceluia stil românesc al Ardealului, pe care cu atâtă finețe de înțelegere îl definește în mai multe eseuri, d-l Grigore Popa prezintă pentru noi un aspect caracteristic întregii provincii în mijlocul căreia s'a ridicat.

Un duh sănătos străbate scrisul acestui cărturar tânăr din a cărui sete de cultură au luat naștere *stilurile de viață* adunate în întâia sa carte.

În afară de fugarele rânduri despre *stilul românesc, stilul ortodox și stilul românesc din Ardeal* care se ridică în

umbra gândirii amintitului idol al scriitorului nostru, rânduri ce închid totuși atâtea sugestii personale, aducând în mod vizibil notele specificului ardelenesc, celelalte prezentări ale diferitelor stiluri de viață sunt rezultate ale unor asidui lecturi de texte recunoscute.

Să nu se creadă însă prin aceasta că d-l Grigore Popa este un comentator de texte. Nu.

Este aici partea întru totul remarcabilă a acestei cărți, că aduce o tranșantă interpretare subiectivă, valoroasă atât prin premisele cât și prin concluziile la care ajunge.

D-l Grigore Popa este un vizionar. Intuiția sa contribuie la conturarea unor limite în care trebuie să recunoaștem, surprinși, cum se desăfoară viața adevărată a unui popor, arta unei nații.

Cum micile studii care alcătuiesc volumul acesta au fost destinate de la început apariției periodice într'o revistă, se resimte adesea acea firească îngrădire a cadrului, în care tumultul sufle-

INSTANTANEE

La alții și la noi

Când văd oameni oducând din piață pasări și ținându-le cu capul în jos, sau cărăuși maltratând caii, care se poticnesc sub încărcătura peste măsură de grea, îmi vin în minte rândurile umane și civilizate din țările Apusului unde o atare faptă ar atrage după sine pedepse serioase. La noi, deși există lege trecută prin parlament, care protejează animalul, n'am văzut încă un sergent de stradă sau pe alt. Ineva să intervină în numele autorității, în astfel de cazuri. Oamenii din public, da. Mai ales femei. Insa aceasta ce pot să facă? Incasezi câte o injurătură și pleci fără a mai insista, sau în cel mai bun caz îți se răspunde, fiind vorba de calul oropsit: să se fi făcut boier, doamnă, nu cal. Și așa mai departe.

Am văzut, nu odată, șoferi fără inimă îndreptând mașina spre grupul de porumbei, intenționat spre a-i călca. Câțiva trecători au murmurat indignați, privind bițele pasări care zăceau strivite pe lepezile drumului, au urmărit cu ochii limuzina ce se depărta nestingherită dar nu i-a luat numărul nimeni. Pentru ce să-l ia? Știu foarte bine oamenii că orice reclamație este de prisos. Sancțiuni nu există la noi în asemenea cazuri. De ani de zile, oamenii de inimă se străduiesc să înjghebeze o societate pentru protecția animalelor aici la Brașov. N'au putut să facă nimic. Când, e unul împotriva, când, e altul. Dintre cei cu trece, înțeleg. S'au făcut planuri peste planuri, iar acum cu războiul, care a sporit nevoile oamenilor — în consecință și ale animalelor — au rămas toate baltă.

Să fim bine înțeleși. Forțând cu legea pe un individ să fie bun și blând cu anima ele, faci nu numai acestora din urmă bine, îi faci și omului și societății. Astăzi faci binele pentru că ești silț, mâne îl vei face din obișnuință, iar poimâne din propriu îndemn.

Nu există popor bun și popor rău. Dar există țări în care legea e păzită cu sfințenie, iar altele în care și i se poate da sute de interpretări. Sau poate spune cineva, de spre Englezi de pildă, că sunt oameni afară din cale de buni? Totuși în țara lor există cea mai desăvârșită organizație cu privire la ajutoarea animalelor.

În Anglia până la izbucnirea războiului trecut orice căne, indiferent ce rasă era, avea dreptul să muște odată. Numai când capriciul se repeta, urmau sancțiuni. De sigur, împotriva stăpânului!

Simpatia a fost apoi o scenă, întâmplată pe una din străzile cele mai aglomerate ale Londrei. La un moment dat agentul de circulație a dat semnalul de oprire și toți șoferii, cu cunoscuta lor nervozitate, au trebuit să aștepte până ce o pisică, ce ieșise prin geamul unui subsol, a traversat încetșor strada, ducându-și puilul cu gura spre celălalt trotuar.

Cum s'ar fi întâmplat oare la noi?

Ecat. Pitiș

Ardeal sau Transilvania?

de Pr. Octavian Popa

Sub „Ungurean“ nu se înțelege totdeauna „Ardeleanul“. Iată o poezie tot din colecția lui Alecsandri:

Ungurean cu suman scurt,

Nu ședea 'n Moldova mult,
Și te du în țara ta,
De-ți mănâncă slămina,
Și-ți fă casă pe gunoiu
Și-o freacă cu usturoiu,
Ca s'o aperi de strigoii.
Fugi departe peste deal,
Peste deal peste Ardeal,
Că de când ești pe la noi,
S'a scumpit brânza de oi,
Și de când tu te-ai ivit
Toate oile-au stărpit...

Destul, că poezia populară pune în legătură Ardealul cu deal și asta ar trebui să ne îndrume, să căutăm numele Ardealului în legătură cu dealurile lui.

Dar cum am putea ajunge la Ardeal dela deal? Vă voi spune o poveste și veți vedea și Dv. cititorii „Gazetei“, fără să mă gândesc la ce vor spune istoricii și filologii.

Când eram copil, mergeau multe fete de pe Țara Oltului în Ciznadie la lucru, la războaie. Una din satul nostru și-a adus și un bărbat din părțile acelea. Consătenii noștri îndată l-au poreclit „Ardeleanu“. Fiind odată în câmp, la fân și stând tatăl meu de vorbă cu un vecin, vedem că trece prin apropiere „Ardeleanu“ cu coasa pe umăr și dă binețe cu „Să dea Dumnezeu bine“, un salut neobișnuit la noi. Tata răspunde: „Să dea Dumnezeu, vecine“, că nu ședea departe de noi.

După ce s'a depărtat, vecinul întrebă: „Cum se va simți Ardeleanu pe la noi?“ — „Cum să se simtă? Ca între străini. Vezi, pe la noi, multe sunt altfel decât pe Ardealul lui, da omu pe încetul se învață cu orice.“

— „Dar, de ce îi zic Ardeleanu“, întreb eu?

— „Pentru că-i din „Arde-deal“, răspunde vecinul și își ia coasa și trece pe livadia lui să se apuce de lucru.

— „Taică, de ce zice vecinu, că-i din „Arde-deal“?

— „Mai de mult, înainte cu sute de ani, drăguț, se năpusteau asupra țărilor românești popoare dușmane, care jefuiau, schingiuiu, pârjoliu. Când se ivea primejdia, Românii își dau de știre așa, că aprindeau focuri pe dealuri. Și din deal în deal mergea vestea primejdiei și oamenii se pregăteau de apărare. Când vedeau focurile pe dealuri, oamenii strigau „Arde dealul“, „Arde-deal“ și așa a rămas numele ținutului deluros „Ardeal“.

— „D'apoi pe la noi nu sunt dealuri, cum își dau oamenii de știre“?

— Pe la noi se trăgeau clopotele într'o dungă, ca de foc și se auzea din

sat în sat. Dincolo, din cauza dealurilor, nu se aud clopotele totdeauna din sat în sat și de-aia aprindeau focuri pe dealuri.

Iată, povestea Ardealului, a Arde-dealului. Încetul pe încetul din Arde-deal s'a făcut Ardeal și așa a rămas până în ziua de astăzi.

Prescurtări de acestea avem destule. Din „întruuna“ am făcut „într'una“, din „idololatrie“, facem „idolatorie“, din „Târșor“, am făcut „Târșor“ și „Târșor“, din „Cincul“, am făcut „Cincșor“ și „Cinșor“, (poporul așa-i zice satului de lângă Olt), din „Maramurășeni“, am făcut „Moroșeni“ și alte multe astfel de prescurtări. Pentru ce nu am fi făcut din „Arde-deal“, „Ardeal“? Filologii poate nu vor fi mulțumiți, dar nu înțeleg pentru ce nu ar fi mulțumiți istoricii? Doar focurile de pe dealuri sunt adevăruri istorice! Și dacă în vechime strigau „Arde-dealul“, pentru ce să nu găsim în acest strigăt originea cuvântului „Ardeal“?

Brașovenii vor zice zimbând: „Iată, un nou Moș-Glodariu!“ Moș-Glodariu, — Dumnezeu să-l ierte! — multe lucruri bune a învățat pe ucenicii săi. El era om cu multă demnitate și hotărâre și și-a învățat ucenicii să fie demni, hotărâți și drepti. Ucenicii au cam uitat atitudinea demnă și hotărâită și ținuta dreaptă a învățătorului!

Vor zice alții: Dar cum ar fi făcut alții „Erdély“ din „Ardeal“? Răspund prompt: Mai ușor de cum ar fi putut face Românii „Ardeal“ din „Erdély“. Noi însă nu ne putem închipui pe alții împrumutând dela noi. Și, Doamne, multe au împrumutat. Românii din „apă hidă“, „apă urită“, au făcut „Apahida“, iar ei i-au zis simplu: „Apahida“, schimbând pronunția lui „a“ al noșt' în „a“ al lor. Și nu s'au găsit niște Români caraghioși — era cât pe aci să greșesc și să zic curajoși! — care au tradus pe Apahida cu „Podul Tatii“?

Dar ce-i cu Transilvania din titlul acestui articol? Transilvania e numele dat de cancelarii ținutului locuit de Români între Tisa și Carpați.

Așa a fost și așa a rămas. În Transilvania aceasta se găsesc toate țărișoarele românești: Țara Oltului, Țara Bârsei, a Hașegului, a Maramureșului, Banatul, Crișana și Ardealul. Poporul nu i-a zis niciodată Transilvania, ci a dat și întregului numele celui mai înfins teritor, numele Ardealului.

Citiți

„Gazeta Transilvaniei“

Cuminecătura

Teșe primăvara
Brâu de ghiocei,
Plânge însă Țara
Pe copiii ei,

Pasările cântă
Unde zac, prin văi,
Lângă spada frântă
Sute de flăcăi.

Și rod-va glia
Sub tăiosul plug
C'a sorbit câmpia
Sânge din belșug.

Galben va fi lanul,
Galben și mănos;
Vom avea la anul
Pâne de prisos.

Dar această pâne
Care-o duci la gură
E — să știi, Române,
Cuminecătura.

Ecat. Pitiș.

TRISTIA

Int O. Goga

Din senin românesc, desprins-te-ai,
[stea luminoasă...
Sub straja făcliei ce pâlpâie, tainic,
[sfioasă,
Dormi tu, care bucuriilor și durerilor
[neamului le-ai făurit trudnic, cuvântul
Azi pumn de pământ, pentru veci
[cununat cu pământul.

Sufletele noastre nu pot cuprinde
[atâta durere,
Iar lacrimi, ochilor stinși zadarnic
[acuma le-am cere,
Doar Oltul, drag ție, în sbucium
[abia și scurmă,
Chemându-și rapsodul pornit pe drumul
[cel de pe urmă.

Dar sufletu-ți ales nu poate să se
[stângă, să piară,
Ci 'n larg de stihii, pluti-va 'n veci
[peste țară
Trăind în cântec de ape, în svon de
[păduri, în norod,
Cântare țărânei Valahe, iar vrerii
[dușmane, pro hod
de Ion Vespremie

Marmeladă

preparată din fructe și zahăr
vinde orice cantitate

Institutul Național al Cooperăției

Agenția Brașov

Str. Iuliu Maniu 67 (Antrepoz. Albina)

100 Lei kgr. melange

125 „ „ prune, mere

140 „ „ caise

tesc al autorului este nevoit să se zăgăzuiască.

O mărturisește însuși, uneori:

„Ne pare rău că din lipsă de spațiu nu putem pipăi mai de aproape — e vorba de *stilul european* — articulațiile acestei teze și nu-i putem analiza toate ramificațiile.“

E un prejudiciu în dauna informației, de sigur, nu însă în ceea ce privește clara definire a tezelor propuse.

Am amintit că studiile care privesc fenomenul ardelean se ridică în umbra operei d-lui Lucian Blaga și noi vedem în aceasta un semn de aleasă nobțe. Dacă adăugăm că lumini noi, contribuții categorice izvorite dintr'o intuiție ce ține de poezie, străbat aceste pagini, nu am spus încă totul despre *Stiluri de viață*.

Ținem să subliniem că, deși redate ca număr de pagini, studiile d-lui Grigore Popa nu pot ascunde o anumită amploare, caracteristică deopotrivă filosofului și poetului.

Cartea *Stiluri de viață* va procura

pasionaților de lectură o reală beatitudine, prin stilul simfonic atât de apropiat de arta muzicală.

Luăm un singur exemplu, prezentarea vibrantă a Eroului, cu atât mai mult cu cât la o asemănătoare pagină revelatoare ne vom opri și la finele comentariului asupra ultimului volum al d-lui Grigore Popa, *Invitații*:

„Nu e motiv romantic sau sentimental pelerinajul la gorunul de la Tebea, ci întâlnirea unui neam cu propria lui ființă eroică.“

Frunzele gorunului freamătă încă de durere și în freamătul lor multiplică rezonanțele eroice care însuflețesc acest pământ sfânt.

Mărima lui Horia, de pildă, așa cum o vede și mai ales o aude Sabin Drăgoi, în cadențele cosmice ale muzicii sale, eroismul tragic al lui Avram Iancu, pe care Lucian Blaga, ca să-l sanctifice, îl coboară din legendă și-l întoarce în legendă, nu sunt străine de visul pe care sângele poporului transilvan, căci numai un popor transilvan

există, îl urzea în vederea unei eliberări și găsiri de ursită panromânească. În trupul vânos al eroului, în credința lui, în gândul și simțirea lui, în visul și fapta lui creatoare de istorie, poporul de țărani se regăsea întreg: eroul nu era decât o expresie stelară a propriului său tumult, un fulger inspirat de răzburare. De aceea eroul nu teroriza, ci vrăja. El nu stăpânea prin teroare ci prin camaraderescă participare la aceeași soartă. El nu era zeu ci om purtător de har Dumnezeesc. El nu-și ucidea trupul ca să-și mântuiască sufletul ci se îndumnezeia prin virtute și eroism ca să se învrednicească de grația divină. El își puna total vieța lui în slujba neamului său. Și din acest sacrificiu suprem se urzește nimbul de mit ce cuprinde, ca o aură de bunăvestire, frunțile eroilor. Dar acest sacrificiu nu rămâne nebăgat în seamă de mulțimea din mijlocul căreia s'a ridicat eroul. Și numai în acest fel se explică atașamentul și încrederea oarbă pe care poporul le are față de eroul său.

Recunoașterea eroului și mărima lui comunitară crește în raport direct cu capitalul de sacrificiu pe care l-a investit, spre binele neamului său, în faptele și acțiunile sale. Pentru că la temelia oricărei fapte eroice predează zeul sacrificiului. Cine nu-i capabil de sacrificiu nu se poate numi erou. Căci soarta eroului este soarta tuturor, iar lui nu-i mai aparține. Este un simplu mijloc pentru mântuirea celor mulți: Eroul, ca și sfântul, nu mai este al lui, nu-și mai aparține.

El este în slujba unui destin cumplit, pe care trebuie să-l împlinească. Este adevărat că moartea sau nemurirea lui atarnă de îndeplinirea acestei misiuni de rang divin dar mărima lui pământeană nu este decât restituirea din partea poporului a capitalului de credință și sacrificiu pe care l-a clădit făpta sa.“

În *Stiluri de viață*, d-l Grigore Popa dăruiește culturii românești o carte reconfortantă, de ispititoare aură spirituală.

* * *

Invățători căzuți pe Câmpul de Onoare

de D. Vicol, subinsp. școlar

— Urmare. —

Iată-i!...

Se înșiruesc pentru a făuri altă istorie: *Istoria reîntregirii Istoria Crucii IX.*

Acum, cu ochii în jos, cu gândul la ei, să urmărim pe fiecare în faptele acestei epoci:

Lt. *Axente Dionisie*, primul la alfabet. Trece maiestros, încrezut, viguros și totuși plin de blândețe. Ne strânge puternic mâna la despărțire și pleacă. Conduce un ploton de mitraliere Trece Prutul pe la Oancea, se îndreaptă cu unitatea spre Cahul, Bolgrad și ajunge la Tighina. Inscribe pagini de victorii. Se îndreaptă spre Odesa. Incepe un atac. Rușii pornesc puhoiu. Plotonul său trage și-i oprește. Oamenii îi cad. *Ridică mâna pentru a-l îndemna și a da un ordin prin semne. O schijă îl rupe brațul.* Infuriat, pune cealaltă mână pe mitralieră și trage în plin. Nu observă că e înconjurat și alți camarazi își retrag pentru un moment unitățile. Trage! Trage! Când ultimul cartuș a plecat din țevă, o schijă de obuz îl frânge corpul, cade liniștit, mândru că și-a făcut datoria. Mai are totuși puterea să strige: „Fraților, răzbuțați-mă!”...

Urmează *colgul* și camaradul său de școală, S. Lt. *Mihai Vasile*. Frumos, impunător, mândru și totuși modest. Pleacă cu aceeași încredere și luptă cu același avânt.

E în fruntea plotonului. Ajunge la cucerirea unei cazemate. Intocmește un plan de cucerire și pornește la atac. Un snop de armă automată îi seceră pieptul, un șuvoiu de sânge pornește, dar are puterea să strige: „Înainte băieți, n'o lăsați!”

Moare, dar cazemata e cucerită. Și acum, am în față pe colegul de clasă și prietenul, *Vasile Popovici*, locotenent, subinspector școlar și director de școală. Moldovean de prin părțile Covurluiului, îndrăgește Ardealul. Bărbat înalt, cu înfățișare blândă, cumplit și conștiincios în lucrări. Plin de încredere, bine pregătit, iubea cu ardoare cariera.

Il văd în biroul meu, îmbrăcat militar, strângându-mi mâna la despărțire. „Plec la datorie, dar știu sigur că am să mă întorc. Aveți grijă de școala mea căci a rămas soția singură cu 7 clase”.

Și a plecat! Conducea o unitate de Grăniceri. A câștigat multe victorii, iar în toila unei lupte, rămas singurul ofițer, a luat comanda unei companii. Pentru vitejia sa, era adorat de ostași.

Ajunge în fața *unei sat din Transnistria*. Trebuia ocupat. Pornește la luptă, intră în sat și-l ocupă. Nenorocul face să fie înconjurat pe când se găsea cu câțiva ostași la un punct de observație. Nu se predă. E străpuns de baionete, după ce se răzbuță, trăgând până la terminarea ultimului glonț. Moarte eroică!... Laudă ție, colege și camarade Popovici!...

Acum atenție! Incep să coboară brănenii din crestele munților, îndreptându-se spre unități. Li cheamă Ţara. Pornește întâi Plot. T. R. *Enache Petre* dir. școlar din Fundățica. Lasă soția cu cei 3 copilași și se îndreaptă spre com. Peștera, ca să ia și pe colegul și prietenul său, Plot. T. R. *Frunteș Gh.*

Impreună se îndreaptă spre Moeșciul de jos, unde îi așteaptă locot. *Spănu Gheorghe*. Acum sunt trei. Încrederea și elanul este mare. Ajung în com. Bran, unde îi așteaptă alt coleg: Locot. rez. *Vasile Nicolae*.

Și au plecat... patru voinici, înalți, plini de vigoare. Trec pe la Insp. școlar, veseli și ne anunță că Ţara îi cheamă la datorie.

Și această datorie și-au făcut-o pe deplin!

De același eroism au dat dovadă și Locot. *Roșca Gavrila* și S. Lt. *Visan Ioan*, care își dau viața în lupte aprige, înainte de a vedea reîntregirea granițelor la Răsărit...

Dar moartea nemiloasă nu se oprește aici: Sub. Lt. rez. *Săvan Gh.*,

refugiat din Nordul Ardealului, cu dorul satului și al părinților rămași dincolo, cere mereu să fie trimis pe front. Sângele îi svâcnește, inima îi bate puternic, iar grija Ţării nu-i dă odihnă. Reușește să se înroleze într-o unitate ce pleca pe front. Ce bucurie pe el!... Vine la Inspectorat și cu ochii plini de mulțumire ne arată pe o hartă din perete hotarele României. Pleacă!... Cu elan de nedescris primește botezul focului. Respinge pe inamic și cu unitatea sa începe urmărirea. Dar... fatalitate!... Mașina în care lupta e ciuruită de gloanțe, iar el, primul ofițer din unitate, e pierdut. Ce soartă crudă!...

E citat pe regiment ca model de curaj și vitejie...

La fel e citat pe Divizie S. Locot. *Vlădescu Cicerone*, care a luptat într-un regiment de Infanterie de prin părțile Dunării de jos. Câștigă cu îndemnare victorie după victorie, primește decorații, dar un obuz îi sfâșie trupul tocmai când își încuraja unitatea.

Și acum, iată și tributul dat de *satele Buzoene*:

Lt. *Negoș Romulus*, băiat tânăr, frumos, voinic, cu dragoste de școală și mai ales de familie: iubea adânc pe mama sa. Il întâlnesc pe stradă, tăcut, gânditor, puțin abătut, în ziua când trebuia să plece. Fiorul despărțirii îl întristase... Il dau curaj și îl văd plecat... Conduce o unitate de elită cu care câștigă multe și strălucite victorii. E decorat!... Se impune prin vitejia și curajul său. Dar nenorocul îl urmărește. Un obuz, căzut dintr-un avion, îl rănește, iar după puțin timp se stinge. E citat de regiment...

Crimeea! Crimeea, care va rămâne ca dără de lumină și vitejie pentru armata română, ne-a furat doi eroi: Sub. locot. *Blându Iosif* și serg. T. R. *Schiopu Achim*. În preajma Crăciunului, în ajunul sărbătorilor de iarnă, Dealul sfânt al Capelei, din apropierea Sevastopolului, cheamă la luptă aprigă pe vânătorii români, care reușesc să-l cuprindă a-lungând pe cei fără Dumnezeu. O lume întreagă a apreciat faptele de arme ale Românilor!

Cinste celor 2 eroi învățători care și-au dat tributul de sânge pe aceste locuri sfinte!...

Iar acum, șirul celor 15 învățători eroi îl încheie cel mai tânăr învățător brașovean, Sublocot. rez. *Ciurea Aurel*. Frate cu primul ofițer român căzut la datorie în noaptea de 22 Iunie 1941, sublocot. *Ciurea A.* ia parte, din primele zile, la cele mai grele lupte. Se distinge pretutindeni. E iubit și de comandanți și de ostași. Copil răsfățat!...

Ajunge în apropiere de Odesa. La cucerirea unei gări, ocupate de bolșevici, se avântă cu unitatea sa și prin luptă corp la corp, o cuprinde, aducând mare pradă de războiu. E chemat la comandament și felicitat. Merge înainte. Nenorocul îl urmărește. Într-un duel de artilerie, un obuz cade lângă el și-i reteză ambele picioare. E dus în spital, dar moare pe masa de operații, în timp ce preotul unității îi dădea împărtașania.

Moarte de creștin și suflet de viteaz!...

Aceștia sunt cei 15 eroi brașoveni! Eroii, între eroii!...

Au căzut simplu, demn și ostășește, așa cum se moare în războiu, când nervii îți sunt încordați, mintea concentrată și sufletul ușor, cuprins de o stranie beatitudine.

Privindu-le fapta, privindu-le moartea, nu știi ce să admiri mai întâi.

Ți se umple sufletul de mândrie văzându-i cum în toila luptei, se smulg din mulțime și punând mâna pe arma automată, împraștie moarte și panică în rândurile dușmanilor.

Ți se strânge inima văzând înflorindu-le pe tunică șuvoiul roșu al sângelui tânăr, generos și fierbinte, panglică de Virtutea Militară.

Rămâi uluit când își desprețuesc rana, viața, continuând să tragă până în clipa morții lor pentru ca numărul duș-

O solie binevenită

de A. A. Mureșianu

Aniversarea proclamării programului partidului național-socialist german a dat prilej unei manifestații, pe care noi, nu o putem privi decât cu satisfacție. Este conferința „Reichsleiterului” Alfred Rosenberg asupra temei „Libertatea internă și externă a onului”.

D-l Rosenberg constată că oriunde și oricând a apărut în istorie o mișcare mare în viața religioasă, științifică sau politică a omenirii ea „a fost întotdeauna legată de ideea libertății”. Libertatea apare deci ca o „putere creatoare” și ca o noțiune opusă tiraniei și despotismului.

Trecând apoi la analiza ideii de libertate din punct de vedere general uman, conferențiarul arată că, deși natura n'a zămislit popoare de aceeași mărime, totuși puterea de creație și valoarea lor n'a fost întotdeauna în raport cu numărul lor, aducând ca exemplu micul popor al Elinilor, creatorii „celui mai puternice culturi vechi indogermane”, pe când alte popoare „urlașe” n'au lăsat pe urma lor, în istorie, decât „o întunecoasă amintire”.

Principiul libertății impune deci și poporului german respectarea nu numai a drepturilor de libertate ale popoarelor mari, ci și pe acelea ale „popoarelor mici, ajunse sub protecția ei”. Acest fapt nu constituie pentru poporul german o „umilire”, ci dimpotrivă „el formează după concepția de libertate germană, o datorie a sa”. În virtutea principiilor de libertate ale poporului german „marea Germanie este deci datoră să se poarte cu grijă față de suflul acestor popoare și să le lase să participe la dezvoltarea internă a vechiului și venerabilului nostru continent”.

Înțelesul libertății a fost și trebuie

să fie același la toate popoarele. Este incontestabil că acea mișcare care a pus temelie în Europa privilegiilor feudale egălității de drept și de tratament în fața legilor a tuturor claselor sale sociale, aceea care a creat adevărata unitate națională, nu numai a Franței, ci și a altor popoare și a pregătit calea apropiării și colaborării lor viitoare, a fost marea revoluțiune dela 1789.

În enciclopedia germană de stat (Staats-Lexikon, Altona, 1846—1848), a istoricului Carol von Rottek, găsim următoarea plastică precizare a rolului revoluției franceze în pregătirea liberalismului european: „Atât instinctul libertății, cât și teoriile ei, sunt urmarea unui proces de dezvoltare firesc și chiar în prima și puternica lui manifestație, în revoluția franceză, liberalismul n' apare ca un dar neînțeles trimis de Dumnezeu, ci ca o reacțiune firească e vieții politice împotriva opresiunii despotice și tiranice... Cât de îngust la suflet, orbit și preocupat trebuie să fie cineva, pentru a putea crede că, ceea ce a pus în mișcare, de o jumătate de veac încoace, toate popoarele Europei până în adâncurile lor, ceea ce a cuprins neamuri întregi cu putere electrică și le entuziasmează pentru încordările spirituale cele mai înalte, ar fi ceva „metafizic”, plutitor în aer și că după ce o astfel de operă uriașă, a intrat în istoria lumii, ea ar mai putea fi vreodată nimicită de o putere omeanească”!

Libertatea nu are naționalitate și flamura ei poate servi drept simbol al înfrățirii și între marea națiune germană și poporul latin.

Abonamente de sprijin

de I. Bozdog

În sumele indicate se cuprinde și abonamentul anului respectiv, și notăm numai persoanele particulare, iar instituțiile numai când dania lor trece peste 500 lei anual.

<i>Desp. „Astra” Buc.</i>	500
<i>Cinema „Aro” Buc.</i>	700
<i>Dr. Zevedei Aldeș, Zărnești</i>	500
<i>Dr. Eugen Bianu, Buc.</i>	1500
<i>Generul I. R. I. Boeriu, Sibiu</i>	500
<i>Ștefan Boer, Sibiu, pt. 6 ref.</i>	600
<i>Ing. Grigorie Bozdog, Turda</i>	500
<i>Leontina Bunea, Buc.</i>	600
<i>C-tin Bursan, Buc.</i>	500
<i>Camera Sind. agenți Bursă Buc.</i>	3000
<i>Casinoul Intelectualilor, Ziatna</i>	500
<i>Lt-Col. M. Coliban, Brașov</i>	500
<i>Dr. Oct. Comșia, Buc.</i>	300
<i>Romulus Cosma, Stupini</i>	600
<i>Nicolae Costea, Buc.</i>	1000
<i>Dr. Al. Cristian, Brașov</i>	500
<i>Gh. Cuteanu, Brașov</i>	1000
<i>C. D. Dumitriu, Buc.</i>	1500
<i>Dr. Nerva Elcheș, Buc.</i>	500
<i>Dum. Z. Furnică, Buc.</i>	1000
<i>Romul Ferșigan, Buc.</i>	500
<i>Firma Grama & Georgescu, Ploiești</i>	1000
<i>Dr. Cornel Groșoreanu, Timișoara</i>	500
<i>Vasile Hoza, Sibiu</i>	1000
<i>Nic. Al. Iuca, Buc.</i>	500
<i>Alex. Lapedatu f. ministru Buc.</i>	1000
<i>Dr. Al. Lupan, Buc.</i>	500
<i>„Mătasea” (țesăt. pt. 10 lucr.) Buc.</i>	2000
<i>Aurel Mosora, Sighișoara</i>	1000
<i>Munteanu-Râmnic, Buc.</i>	400
<i>Dr. Const. Moraru, Lugoj</i>	300
<i>Ing. C. Orghidan, Buc.</i>	500
<i>Nic. Orghidan, Buc.</i>	500
<i>Pantea Ștefan, Turda</i>	300
<i>Ing. Gheorghe Pop, Brașov</i>	1000
<i>Valentin Poruțiu, Turda</i>	500
<i>Dr. Zeno Rusu, Brașov</i>	500
<i>Dr. Teodor Sârbea, Brașov</i>	500
<i>Ion G. Stoian, f. senator, Zănești</i>	2500
<i>Dr. Aron Suciu, Brașov</i>	500
<i>Dr. Al. Suru, Brașov</i>	2000
<i>prof. Ana Tomescu, Buc.</i>	1000
<i>Gr. Tomoiag, Sibiu</i>	600
<i>Alex. Ușurelu, Brașov</i>	1000
<i>Voin, director Incop., Brașov</i>	1000

simțire românească să-și susțină existența în sudoarea feței, prin muncă cinstită și această parte de soartă românească ne onorează și încurajează. Cei patru mii de abonați noi, ne sunt patru mii de frați ce ni s'au alăturat în primul an, care gândesc la fel și înlma lor svâcnește în același ritm cu a noastră. El ne aduc în fiecare zi alții și alții și până se țese și cuprinde întregul neam, căci slova noastră astăzi pătrunde peste tot unde bate inimă românească.

Scrișul nostru va urma același fir și drum și dacă el uneori este mai confuz, suspinul nostru mai întretăiat, e că nu e vremea sub cărma noastră ci noi sub cărma vremii.

Singurele subvenții ce le primim cu dragă inimă și care ne fac să fim tot mai atenți și tot mai aplecați spre bătăile inimii neamului sunt colaborările distinșelor personalități ale întregului neam și abonamentele de sprijin ce se revarsă din prisosul inimelor frățești.

Le vom onora. Încrestăm numele acestora spre mărturia vremurilor.

manilor crucii și ai gliei românești să scadă cât mai mult.

Ingenunchezi plin de respect lângă trupul din care viața se scurge, admirând tăria sufletului care nu plânge, ci încurajează pe cei ce luptă mai departe.

Stai împietrit lângă trupurile reci care au cuprins într'ânsele, pentru prea scurtă vreme, atâta iubire de Ţară, atâta vitejie, atâta atitudine de luptă și atâtea bărbătești virtuți!...

Voi, mame și soții de eroi, voi copii ai celor mai buni Români, nu plângeți pe cei plecați!

Nu vărsați lacrimi pe mormintele lor!

Fiți mândri de fapta lor!

Mai curând slăviți-i prin cântece, așa ca falma numelor lor să rămână ca un ecou prin legenda veacurilor!

Viua Domnului

Dela indoială la credință

„Cred Doamne, ajută
necredinței mele” „sf.
Marcu IX. 24.

Părintele din evanghelia de astăzi, cu întreg felul său de a fi și de a cugeta, ne dă prilej potrivit să cercetăm mai amănunțit icoana omului indoelnic.

Iată pe acest părinte nefericit, stăpânit de durere și lacrimi, venind înaintea Mântuitorului și aducând pe fiul său bolnav.

Era acesta stăpânit de duh mut, ce-l muncea sdrobindu-l și-l arunca uneori în foc și în apă, ca să-l piarză.

Ajută-ne nouă, Doamne, se tân-guia nefericitul părinte.

Mântuitorul cunoscând indoiala sufletească a acestui om și sbuciumul dintre ea și credință îi spuse: „de poți crede, toate sunt cu puțință credinciosului”.

Și îndată a strigat cu lacrimi: „cred Doamne, ajută necredinței mele”.

Iată cuvinte ce au adus, îndureratului părinte, rodul mărturisirii pline de dorul de a-și așeza viețea pe piatra credinței.

Suferința a încetat, căci tămăduirea a venit prin cuvântul Mântuitorului, ce a poruncit duhului viclean să iasă din el.

A biruit Hristos puterea răului scoțând duhul necurat cu Cuvântul. Câte n'a făcut sârmanul părinte pentru sănătatea fiului său. Dar totul a fost în zadar. Indoiala stăpâna sufletul lui și această indoială face să cârtești împotriva la toate. Orice neadevăr este trecut prin prisma nemulțumirii și indoiei.

Fapte, oricât de mărețe ar fi, nu sunt pentru indoielnici mărturie vrednice de credință.

Increderea aduce credința și aceasta a pecetluit-o Mântuitorul prin vindecarea lunatecului.

Să nu fim lipsiți de curajul de a-L mărturisi pe Hristos, căci așa vom înfrunta împotriva indoiei și vijelia ispitelor.

Și au întrebat învățăceii pe Isus, de ce n'au putut scoate duhul rău? Iar Domnul le-a răspuns: „... cu nimic nu poate ieși acest fel, fără numai cu rugăciunea și postul”.

Iată cum Mântuitorul, pentru ca să nu slăbească credința și să crească puterea indoiei, ne-a dat îndoiel mijloc de trezire al pterilor biruitoare asupra răului: rugăciunea și postul.

Acestea sunt armele cu care se poate scoate din om orice urmare a ră-tăcirii noastre.

Să cugetăm la înălțarea minții și a inimii către Dumnezeu prin rugăciune și post.

Puterea întunecului ne întinde curse, iar indoiala ne ispitește.

Prin rugăciune ne întorcem sufletul spre Dumnezeu cel veșnic, fiind înființa noastră trează aproape de El și de binefacerile sale.

Prin post ne curățim de trufie, care e o piedecă în calea virtuții, și din ea purcede păcatul.

Rugăciunea și postul sunt doctria minunată prin care Hristos scoate din tânăru evangheliei duhul răului, iar noi câștigăm libertatea sufletească și mântuirea.

Să ne ridicăm pe aripa lor însă-țoșind după ele. Acestea sunt mijloacele ce scot din om păcatul.

Să șocotim că și noi ne aflăm înaintea lui Hristos, ca și bolnavul de azi. Să-L rugăm să așeze în inimile noastre deșarte candela credinței, ce va birui prin lumina ei pe toți vrășmașii.

Să ingenunchiem la piciorul crucii Mântuitorului, rugându-l cu lacrimi de pocăință și zicând: „cred Doamne, ajută necredinței mele”.

Atunci se va aprinde în noi lumina care să ne lumineze și să vedem cine am fost, cine suntem și cum trebuie să fim.

de Nic. Bărsan

Tusea convulsivă (Tusea măgărească)

de Dr. Valeriu Sînghe

Cunoscută de marele public și mai ales de mamele tinerilor bolnavi prin caracterele speciale ale tusei, care produce convulsii ale mușchilor respiratorii, de unde și numele de tuse convulsivă, și face pe bolnavi să emită șgomote asemănătoare strigătului măgarului, de unde numele de tuse măgărească, această boală este mai mult plictisitoare, și chinuitoare decât gravă, aproape toate cazurile terminându-se prin vindecare.

Tusea convulsivă este o boală contagioasă, epidemică, datorită unui microb, cocobacilul Bordet-Gengou.

De această boală se îmbolnăvesc cu deosebire copiii în vârstă de doi până la cinci ani. *Estr extrem de moltiplicatoare*, o clipă de contact cu bolnavul este suficientă pentru a contracta boala, prin aerul expirat, sau prin secrețiile nazale și bronșice. Prin obiectele bolnavilor, sau prin intermediul persoanelor sănătoase din jurul bolnavilor contagiunea este posibilă.

Semnele bolii. După o perioadă de incubatie, care durează circa o săptămână, tusea convulsivă începe printr-o ușoară tuse, răgușală, gâdilitură a laringelui, ceea ce face să se creadă la început că este vorba de o traheobronșită. Copilul își pierde voia bună, devine trist, obosit, n'are poftă de mâncare, iar seara are puțină temperatură (până la 38°).

După câteva zile începe tusea caracteristică a bolii, care constă din o serie de scuturături expiratorii, o tuse convulsivă, fața bolnavului învinețindu-se. Aceste scuturături țin până ce copilul are un început de asfixie, după care se produce o inspirație șuerătoare. Dar abia s'a produs această inspirație, că altă serie de tuse convulsivă începe, acest ciclu repetându-se de 3-4 și de mai multe ori și apoi criza de tuse se calmează. Toate fenomenele de mai sus la un loc formează o criză sau cum i se zice în medicină o chintă. Aceste chinte se pot repeta zilnic de 15-20 ori, altele de mai multe ori, sau de mai puține ori.

După 4-5 săptămâni chintele devin tot mai ușoare, se transformă în tuse obișnuită, care poate să dureze săptămâni și chiar luni.

Starea generală a bolnavilor este de obicei bună în tot decursul bolii, exceptând cazurile grave cu chinte de

tuse foarte numeroase și în cazurile cu complicații.

Complicații. Unele complicații sunt de origine mecanică. Din cauza intensității chintelor de tuse se produc următoarele accidente: epistaxis (sângerare din nas), hemoptizii (sângerare din plămâni), otoragie (sângerare din urechi), pe bolnav îl scapă udul, sau materiile fecale, vărsături, hernii (surpături) și ieșirea șezutului (prolaps rectal).

Alte complicații sunt: pneumonia (aprinde de plămâni), emfizemul pulmonar (năduf), debilitate generală, anemie și tuberculoză pulmonară.

Tusea convulsivă este o boală banală, în general benignă, exceptând tusea convulsivă a noilor născuți, a sugacilor și cea cu complicații. Ea poate lăsa ca urmări emfizem pulmonar, dilatația bronhiilor și tuberculoză pulmonară.

Rezistența naturală contra tusei convulsive nu există. Imunitatea este de lungă durată.

Tratamentul. Îndată ce copilul se îmbolnăvește de această boală îl vom despărți de cei sănătoși, izolându-l într-o cameră aerată, încălzită, ferindu-ne de a-l scoate afară pe tot timpul primelor două perioade și mai ales când bolnavul are febră, evitând astfel complicațiile ca: pneumonia etc.

Hrana va fi la început ușoară, în curând vom da însă mâncare substanțială, și mai ales vom avea grijă să dăm bolnavului câte ceva de mâncare după fiecare vărsătură.

Ca tratament medical vom face din primele zile injecții cu vaccin microbian, siropuri contra tusei cu bază de medicamente calmante ale tusei ca: bromofom, codeină, belladonă.

Complicațiile comportă fiecare un tratament special.

La toți bolnavii de tuse convulsivă se recomandă schimbarea aerului, adică vom duce copiii dintr-o regiune în alta a țării, de preferință la munte.

Dată fiind posibilitatea de a se îmbolnăvi de tuberculoză, vom avea grijă să-i hrănim bine în perioada de convalescență, dându-le și preparate de calciu și vitamine.

Copiii bolnavi timp de 6 săptămâni se vor izola la domiciliu și nu vor frecventa școala.

Cronica agricolă

Sfaturi pentru agricultori

Alături de cultura grâului, trebuie să avem în vedere și cultivarea unei porțiuni din pământul nostru, cu leguminoase (zarzavaturile, fasolea, mazărea ceapa, etc.).

Nu numai că dau producții mari și au preț bun, neputând lipsi de la nicio masă, ca și sarea, dar aceste plante servesc totodată la îngrășarea și primenirea pământului, minunat după aceea pentru semănatul grâului. Mazărea și fasolea se poate cultiva la noi în țară în toate ținuturile și merg chiar și în pământurile mai slabe. După ce ele și-au lăsat rădăcinile și tulpinele, care putrezesc și intră apoi în alcătuirea ogorului, pământul, are acum mai multă vlagă și putere și primește în anul următor cu bună dobândă, toate celelalte plante leguminoase sau păioase. Deci: alături de grâu și porumb, să ne îngrijim și de plantele leguminoase, care sunt tot așa de importante.

Ele au preț bun și pregătesc pământul pentru cultivarea altor plante mai pretențioase.

Păloasele de primăvară

Din cauza timpului neprielnic și a împrejurărilor cunoscute de toată lumea, nu s'a putut însămânța toată suprafața destinată pentru grâu de toamnă. Acest gol trebuie umplut cu păioase de primăvară.

În rotație, păloasele de primăvară vin după prășitoare, și dacă acestea au fost îngrășate va fi cu atât mai bine.

Semănatul se face cât mai de vreme, îndată ce permite timpul.

Dacă avem arătură de toamnă, semănatul se face după o grăpare cu grapa de fier, cultivatorul ori extirpatorul. Anul acesta neputându-se face arături de toamnă, va trebui ca însămânțările să se facă în arături de primăvară.

Cantitatea de sămânță ce se dă la hectar, depinde de felul semănatului, de calitatea pământului, de timpul semănatului și de puterea de încolțire a seminței.

Se dă mai multă sămânță la hectar atunci când semănăm cu mâna. Dacă pământul e slab, dacă semănăm târziu, soiul nu înfrățeste. se dă mai puțină, dacă semănăm din vreme, cu

Sufletul românesc

de Dr. N. Căliman

— Continuare din pag. 1-a —

înelungat. N'a cunoscut „îndărăt”, ci numai „înainte”. Pas cu pas. Fără salturi. Prezentul a ținut mereu legătura strânsă cu trecutul și cu viitorul.

Sigur, am avut în tot trecutul nostru reformatori nenumărați. Mai mulți poate chiar, decât alte popoare. Mulți din cei ajunși la locuri de conducere, chiar și în cel mai modest sat, căutau să reformeze din temelie. Au fost unii, care voiau să ștergă cu buretele întregul nostru trecut.

Ne-au încetinit mersul înainte. Temelia a rămas însă neschimbată.

Așa este acest suflet. Continuitatea este o calitate a lui. Vrea să adauge mereu, mereu, picătură cu picătură la comoara trecutului.

De prefurindenii

Restaurarea catedralelor
franceze.

Lucrările de refacere continuă în Franța. Recent a fost degajată de resturile caselor dimprejur catedrala din Amiens, ea apărând acum în toată splendoarea. La Rouen vor fi îndepărtate toate casele moderne dimprejur catedralei, așa ca se va menține pe cât posibil caracterul medieval al orașului. Catedrala dela Beauvais a fost restaurată. Aci vor fi deasemenea dărâmate casele dimprejur catedralei, tot așa și cele dimprejur Bisericii St. Etienne și Palatului de justiție, două capodopere ale artei gotice. Se va păstra astfel caracterul pitoresc și tradițional al vechilor străzi în stil gotic.

Petrol în Turcia

În ultimul timp și Turcia, care în domeniul aprovizionării cu petrol depinde în cea mai mare măsură de livrările din străinătate, face toate eforturile pentru a se scăpa de import. Primele lucrări de sondaj au dus la modeste rezultate, iar conducătorul secției de sondaj a Institutului pentru cercetarea uleiurilor minerale din Ankara este de părere că din 300 sonde se vor obține anual 300.000 tone de petrol. Lucrările de sondaj continuă.

Istoria culturală a mărcii
postale

La Stuttgart a apărut o lucrare care se ocupă cu aportul mărcii postale la istoria culturii. Această carte al cărui autor, Max Büttner, unul din cei mai cunoscuți filatelisti germani, tratează istoricul de peste 100 de ani al mărcii postale, aducând o sumă de interesante și inedite anecdote, legende și întâmplări luate din cercurile colecționarilor. Această lucrare este o prețioasă contribuție din toate punctele de vedere.

mașina în rânduri, pământul e bogat și soiul înfrățeste bine.

Înainte de semănat trebuie să se treacă sămânța prin trier sau selector și apoi să i se cerceteze puterea de încolțire.

Astăzi când avem nenumărate soiuri alese care rezistă la secetă, la boli și dau o producție mare, fiecare plugar este dator să-și procure sămânță de soiul mai bun și mai productiv, cumpărându-l dela Camera agricolă sau dela marele proprietar vecin.

Serviciul Sanitar al Municip. Braşov

Tuturor Intreprinderilor Industriale
şi Comerciale.

Comunicare şi Somaşie

Art. 1. — In baza „Legii Sanitare (Mon. Oficial 140—935), a Legii (Mon. Oficial 101—936) şi a Regulamentului (Mon. Ofic. 205—936) pentru constatarea şi perceperea veniturilor fondurilor locale sanitare şi de ocrotire” sunt supuse şi la taxe anuale de control sanitar, pe lângă taxele de autorizare obligatorie la începutul funcţionării, toate întreprinderile cu caracter industrial şi comercial, inclusiv întreprinderile ce vând produse monopolizate de stat, toţi cei ce fac acte şi fapte de comerţ sau pentru a căror activitate au nevoie de un local special; precum şi societăţile anonime, chiar şi acelea în care se găseşte interesat şi statul, judeţul sau comuna, care prin operaţiunile lor fac şi acte sau fapte de comerţ.

Art. 2. — Taxa de control sanitar este de 1—3% din valoarea locativă a localului în care se exercită întreprinderea (art. 6, 7 din Regulament) şi a nume:

a) Magazinele în care se exercită comerţul în amănunt vor plăti 1%.

b) Birourile, atelierile manuale de orice fel şi micile industrii până la 5 H. P., sălile de spectacole, băile, hotelurile, garajele şi orice fel de depozite de mărfuri şi materiale, precum şi orice alte întreprinderi similare, fără ca această enumerare să fie limitată, vor plăti 2%.

c) Localurile de consumaţie, camerele mobilate cu pensiune şi depozitele pentru desfacerea articolelor alimentare, precum şi fabricile şi industriile de orice fel, vor plăti 3%.

Art. 3. — Toate întreprinderile vizate mai sus, sunt obligate a depune declaraţii — pe model tip, împreună cu toate documentele necesare impunerii — la Oficiul special al taxelor sanitare al Municipiului Braşov, Str. Hirscher No. 1, etaj. 1.

Art. 4. — Declaraţiile întreprinderilor în funcţiune se depun în fiecare an în luna Aprilie; în lipsa declaraţiilor se va face impunerea din oficiu, cu augmentările prevăzute în Legea contribuţiilor directe.

Declaraţii se vor face de asemenea şi la începerea întreprinderii la modificarea valorii locative, în cursul anului bugetar, sau la schimbarea proprietarului sau a conducătorului.

In contra impunerilor comisiei se poate face apel în 15 zile de la comunicarea impunerii care se va înmăna oficiului special.

Art. 5. — Impunerile pentru exerciţiul 1942—1943 vor începe la 1 Aprilie a. c.

Declaraţii model tip se găsesc de vânzare la Oficiul Special, Strada Hirscher No. 1, şi se vor depune până cel mai târziu 31 Martie 1942, după care dată nu se vor putea primi decât ale aceleora, a căror întreprindere se deschide în cursul exerciţiului curent.

Art. 6. — Toţi contribuabilii impuşii — care în cursul exerciţiului curent sistează sau închid întreprinderile — sunt obligaţi a anunţa printr-o cerere Oficiul Special al Taxelor Sanitare cu 5—10 zile înainte pentru a li se putea face radierele respective.

Braşov, la 5 Martie 1942.

Medic Primar al Municipiului Braşov
Vice-Preşedinte al Consiliului de Igienă,
Administrator al fondului sanitar local,
Dr. Ulpui Ştefan

Băcel. Locuitorii comunei Băcel din jud. Braşov, ştiu în aceste timpuri atât de grele, să ajute pe apărătorii patriei care duc războiul sfânt contra bolşevicilor.

Comitetul de Patronaj compus din d-na Mărioara Negre preşedintă, Paraschiva Rogozea, Olimpia Ţiţei, Lucreţia Fonoş şi Şeful postului jandarmi Băcel, Lupan Frangulda, colectând în ziua Cumpătării, 22 Febr. 1942 mai multe alimente, ţigări şi cărţi poştale le-a predat spitalelor de răniţi Z. I. No. 164 şi spitalului militar Regina Maria Braşov.

Fapta lor s'o urmeze toţi bunii români.

Primăria Municipiului Braşov

No. 7229/1942
Serv. Financiar
Bir. Aprovizionării

Ordonanţa No. 13/1942

Noi, Primarul Municipiului Braşov, Având în vedere dispoziţiunile art. 9 şi 64 din Decretul-Lege No. 1215 pentru activarea producţiei, regimului preţurilor, reprimarea speculei ilicite şi a sabotajului publicat în M. O. No. 102 din 3 Mai 1941, cu modificările sale anterioare;

Având în vedere Decretul Lege cu Nr. 2759, privitor la stabilirea preţurilor, publicat în M. O. Nr. 235 din 4 Octombrie 1941;

Având în vedere decizia Ministerului Economiei Naţionale Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării cu Nr. 338 publicată în M. O. Nr. 160 din 9 Iulie 1941;

Având în vedere procesul verbal Nr. 7229/942, încheiat în ziua de 9 Martie a. c., de reprezentanţii Primăriei cu reprezentanţii brutarilor;

In baza drepturilor conferite nouă prin dispoziţiunile art. 16 din Legea Administrativă,

O r d o n ă m :

I. Cu data de 10 Martie 1942, se fixează pentru făină şi pâne, următoarele preţuri maxime:

a) Făină integrală Lei 23.40 kg.

b) Pâne de 600 gr. " 14.—

In pâne se vor amesteca 10% car-
tofi în mod obligatoriu.

Se admite la greutate o toleranţă de maximum 20 gr. la bucată.

Pânea se fabrică în greutate de 600, 1200 şi 1800 gr. şi se va pune în vânzare numai în stare rece, adică a doua zi după scoaterea din cuptor.

II. Cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe, se abrogă ordonanţa noastră Nr. 12 din 6 Martie 1942.

III. Infraacţiunile la prezenta ordonanţă se pedepsesc potrivit Decretului-Lege Nr. 1215 din 1941, cu modificările sale ulterioare.

Braşov, la 9 Martie 1942.

Primar, Secretar general,
Dr. N. G. V. Gologan Dr. V. Voicu.

ROMÂNIA
Prefectura judeţului Braşov

Serv. Financiar
Nr. 5759/1942

Publicaţie de licitaţie

Se aduce la cunoştinţă, că în ziua de 27 Martie 1942 orele 10 a. m. Prefectura judeţului Braşov, ţine licitaţie publică pentru furnizarea rechizitelor de birou necesare serviciilor Prefecturii, Preturilor, Plăşilor şi Primăriilor comunale din judeţ, pe exerc. 1942—1943.

Licitatia se va ţine în conformitate cu dispoz. art. 88—110 din L.C.P. Ofertele scrise, legal timbrate se vor înainta conform caietului de sarcini, închise şi sigilate, iar garanţia de lei 10.000.— se va depune în numerar, efecte garantate de Stat sau recipise de consemnare.

Licitatia se va ţine în edificiul Prefecturii din Bulevardul Ferdinand 10, etj. I Camera Nr. 8, unde Domnii concurenţi vor putea vedea caietul de sarcini şi vor lua informaţiunile necesare, în fiecare zi în orele de serviciu.

p. Prefect,
A. Comanescu.

Şeful Serv. Financiar,
N. Ardeleanu.

De vânzare

Un dormitor de nuc complet,
trei mese, 8 scaune, 1 tablou
mare, una barcă demontabilă.

Adresa:

Ştefan Costa

Str. Nic. Filipescu 34.

A apărut

Zile şi nopţi în Stepa Nogaică

de CONST. HAGEA

INSEMNARI DE RAZBOIU

Preţul 50 lei

De vânzare la chioşcuri şi librării.

Lucrarea se poate comanda la Tipografia ziarului „Tribuna” din Braşov, sau la autor, pe adresa ziarului „Ardealul” strada Polonă Nr. 27, Bucureşti.

ROMÂNIA
Prefectura Judeţului Braşov

Serv. Financiar
No. 5758/1942

Publicaţie de licitaţie

Se aduce la cunoştinţă generală că în ziua de 28 Martie 1942 orele 10 a. m. Prefectura Judeţului Braşov, ţine licitaţie publică pentru imprimarea Buletinului Oficial al Judeţului pe exerc. 1942—1943.

Licitatia se va ţine în conformitate cu dispoz. art. 88—110 din L.C.P. Ofertele scrise şi legal timbrate se vor întocmi conform caietului de sarcini şi se vor înainta în plic închis şi sigilat, iar garanţia de lei 5.000 se va depune în numerar, efecte garantate de Stat sau recipise de consemnare.

Licitatia se va ţine în edificiul Prefecturii din Bulevardul Ferdinand 10, etaj I, camera 8, unde domnii concurenţi vor putea consulta zilnic caietul de sarcini, în orele oficiale.

Braşov, 10 Martie 1942.

p. Prefect, Şeful Serv. Financiar,
A. Comanescu. N. Ardelean.

Pierzând livretul militar Nr. matricol 4582 pe numele Elev Plotonier T. R. Popescu I. Iulian, contingentul 1921, Regimentul 81 Infanterie, îl declar nul şi neavenit în mâna oricui s'ar afla.
Elev Plot. T. R. Popescu I. Iulian.

CRONICA sportivă

BRAŞOV

Gala de box, care trebuia să aibe loc Duminecă 8 Martie a. c. în sala cinematografului „Astra”, din motive necunoscute, a fost amânata pentru data de 15 Martie a. c.

Această amânare a fost destul de regretată de numărul mare al publicului sportiv care s'a deplasat pentru a asista la susnumita gală.

Oare organizatorii nu au nimic de spus?

Deoarece se anunţă începerea activităţii sportului cu balonul rotund pentru Duminecă 22 Martie a. c. grupările braşovene au cuvântul.

Gruparea polisportivă U.A.B. secţia foot-ball, onoarea Braşovului, îşi va începe activitatea mult dorită pe anul în curs pe stadionul municipal.

Talentaţii jucători de foot-ball ai Metrom-ului îşi vor începe antrenamentul săptămâna aceasta sub conducerea internaţionalului Ale Popescu.

In conducerea sportului cu balonul rotund-braşovean, se va întâmpla în scurt timp o schimbare, care sigur va fi numai în favorul susnumitului sport.

Informațiuni

Conferințele Extensiunii Academice

Duminecă, 15 I. c. la orele 11^{1/2} a. m. în sala festivă a Camerei de Comerț va conferința în cadrele Extensiunii Academice, d-l prof. Dr. I. Moga colaboratorul gazetei noastre.

*

Adunarea breslelor pentru desemnarea Comitetului de conducere

Camera de Muncă Brașov, invită pe d-nii meseriași patroni și lucrători din meseriile: rotari, caretași, dogari, modelari pentru turnătorie, tapițeri, perieri, sculptori în lemn, tâmplari de mobile, tâmplari de binale, constructori de jucării, cufărari, dulgheri, parchetari, strungari în lemn, să ia parte la prima adunare a breslelor, ce se va ținea Duminecă 15 Martie 1942, orele 11 a. m. în Sala mare a Camerei de muncă din str. Regina Maria Nr. 58.

Scopul adunării este desemnarea Comitetului provizoriu de conducere a breslelor.

*

Revizuirea Evreilor din întreprinderi

Toate întreprinderile care mai au încă Evrei angajați sunt obligate a depune declarații scrise la secretariatul Comisiunii de revizuire de pe lângă Camera de muncă Brașov între 15 și 25 Martie a. c.

Ordinea de prezentare a declarațiilor este afișată la numitul secretariat.

*

Concertul Misiunii Militare Germane

Marți, 17 I. c. ora 20,30 în Sala Teatrului „Astra” va avea loc concertul Misiunii Militare Germane în folosul ajutorului de iarnă româno-german, executat de două muzici militare și o orchestră ale Armatei Germane.

Din programul variat remarcăm: Marșul lui Iancu, La Arme, Valsul Imperial de I. Strauss, Rapsodia Română, Marșul Victoriei și Marșul triumfului din „Aida”.

*

Norme pentru cumpărarea și repararea încălțămintei

Pentru orientarea cititorilor noștri extragem din Publicațiunea Primăriei No. 5866/942 din 10 Martie a. c. următoarele:

Dreptul de a cumpăra încălțăminte gata sau de comandă îl au o singură dată pe an numai acei locuitori ai Municipiului sau din județ care nu posedă decât o singură pereche de încălțăminte. (La copii două perechi pe an).

Dreptul de a repara încălțăminte, în limita materialului pe care „O.R.A.P.” îl va distribui lunar fabricanților și cismarilor îl au numai acei locuitori care au o singură pereche de încălțăminte, sau mai au una uzată și au nevoie de reparațiuni radicale.

La reparațiuni sau tălpuț nu se poate reveni cu o nouă cerere înainte de expirarea celor 4 patru luni.

Dreptul de cumpărare și reparatură se obține pe bază de petiție, pe formular tip (a 15 lei) pe care-l vor depune timbrat cu 9 lei fiscal și 1 leu aviație.

Cererile vor fi soluționate după 15 zile de către o comisiune specială, după care se vor elibera bonurile.

Locuitorii comunelor din județul Brașov vor cere prin corespondență oficială prin Prefectura județului. Cei ce posedă materialul deja vor petiționa la fel spre a li se aproba prelucrarea prin cismari și pantofari, care nu pot lucra fără aceste bonuri.

CRONICA RAZBOIULUI

de Mardare Mateescu.

FRONTUL DIPLOMATIC

Acei care au numit războiul de față, „războiul al naționalismului” n’au greșit de loc, deoarece istoria lumii nu cunoaște o mai puternică reînnoire la tradițiile eroice ale popoarelor și o mai activă combatere a falselor structuri statale, ca aceea din zilele noastre. Dar amănuntul interesant în această revoluționare a gândirii populare este faptul că națiunile se susțin în această luptă, cu toată sinceritatea, recunoscând dreptatea ori uude s’ar afla ea.

O pildă în această direcție ne este oferită de Extremul Orient, unde lupta începută de Japonia a pus pe rând în mișcare toate țările aflate până dăunăzi, sau existând chiar azi sub dominație străină. Facem abstracție de Manciukuo și China unde au luat ființă mai de vreme primele guverne naționaliste. Privim însă Thailanda, care deși dispunând de forțe modeste, n’a ezitat să intre în primele rânduri ale luptei pentru desrobirea Asiei și întregul șir de naționalități asiatice care în momentul de față afirmă, tot mai răspicat, dorința lor de a-și croi soarta cu puteri proprii și după directive specifice, autohtone. Simțul de solidaritate concentrează toate privirile acestor națiuni asupra „marei bolnav asiatic”, India, încurajând prin vorbă și faptă mișcarea de eliberare din imensul dominion englez.

Aceleași simptome le constatăm și în Europa, unde lupta de oliberare a naționalităților și de întronare a doctrinei naționaliste se află în plină desfășurare. România mai ales, a putut să constate în repetate rânduri simpatia de care se bucură din partea tuturor celor cu care a luptat și în trecut pentru libertate națională și inde-

pendență. Manifestațiile de simpatie pentru lupta pe care o duce țara noastră au venit de pretutindeni și mai ales Croația și Slovacia, state care și-au cucerit de curând independența, au ținut să-și exprime încrederea în viitorul frumos al aliatului român. În special din aceste țări, al căror trecut e strâns împletit cu trecutul nostru și unde istoria poporului nostru e tot atât de bine cunoscută ca și istoria proprie, s’au ridicat voci competente și cuvinte cuprinzătoare, care au încurajat lupta și năzuințele noastre. Din Croația ne vine acum o știre nouă, referitoare la manifestația care a avut loc la ora românească dela Radio Zagreb. La deschiderea și închiderea orei, s’au introdus marșurile românești: „Unire” și „Nu plânge România”. D. dr. Franjo Dujmovici, unul din cei mai capabili profesori universitari ai Croației, a prezentat apoi o „Privire generală asupra României” încadrând în ea toată evoluția poporului românesc, dela Decebal și Traian până la epopeea de azi. Vorbind despre Ardealul românesc, înconjurat de cununa munților la Miazănoapte, Miazăzi, Apus și Răsărit, de Ardealul descălicătorilor în Moldova și de cel cu câmpii mănoase și unduitoare, d. prof. Dujmovici a spus:

„Transilvania este una dintre primele creațiuni politice românești înainte de sosirea Ungurilor, vovozii Gelu și Menomorut fiind arătați ca luptători contra Ungurilor”.

În lupta cea mară pentru o Europă Nouă. România e bucuroasă să constate recunoașterea temeiurilor sale de totdeauna, știind că aceste expresiuni sunt făcute cu sinceritate și obiectivitate.

„Generalul Iarnă” e supărat pe Englezi

Calul de bătaie al propagandei anglo-sovietice, începând din Decembrie și până azi, l-a constituit prețiosul ajutor al „Generalului Iarnă”. Cele patrusprezece săptămâni de crivăț și ninsoare s’au scurs însă cu formidabile presiuni din partea forțelor sovietice și cu pierderi enorme în oameni și materiale, fără ca linia de rezistență a trupelor Axei să fi suferit vreo modificare. În pragul primăverii deci, când zăpada se mai păstrează ici și colo ca o crustă subțiată, iar materialul de război sovietic e aproape istovit, încep calomniile pe seama „vestitului general”. Adevărul este însă, că „aliații” Rușilor au făcut ce-au putut, iar dacă nu le-a reușit mai mult este pentru că n’au avut putere. Profitând de o oarecare întârziere a primăverii, bolșevicii încearcă acum stărui să-și consolideze pozițiile câștigate prin străpungeri și infiltrații de trupe masive printre liniile germane, aflate pe tot timpul iernii în curs de aliniere după planul prevăzut de Inaltul Comandament.

Informațiile din sursă brita-

nică ar voi chiar să ne convingă că Orelul și Dniepropetrowsk s’ar afla încercuite. Fapt cert rămâne, că Sovietele sunt foarte îngrijate dacă vor putea să mențină oarecare avantajii obținute în timpul iernii și de aci presiunile tot mai insistente asupra Angliei căreia i se cer noi trimeteri de arme și materiale. Insistențele rusești par a fi îmbrățișate de presa britanică, despre care aflăm că ar face impuțări guvernului că n’a ajutat în mod destul de suficient războiul bolșevismului. Presa britanică strigă deci în cor cu Litvinov, că „în zadar forțe numerice considerabile și excelent echipate stagnează în Vestul Europei, când soarta războiului se decide în Răsărit”.

Până la lămurirea relațiilor dintre Ruși și Englezi, bolșevicii încearcă să salveze situația cu nou balon de oxigen, afirmând că în viitoarele șase săptămâni se va decide soarta frontului oriental. O astfel de afirmație pare însă derizorie, dacă se ține seamă de faptul că în patrusprezece săptămâni, cu forțe regrupate, bolșevicii n’au putut realiza nimic.

Războiul de eliberare din Pacific

Luptele din Pacific decurg în același ritm pe care l-au imprimat Japonezii dela începerea ostilităților. După căderea Bataviei, capitala insulei Java, se anunță căderea Soerabajei și Bendoengului unde au fost luați prizonieri — aproximativ 100,000 combatanți anglo-olandezi — și capitularea comandamentului militar din Indiile Olandeze.

În Birmania, forțele japoneze continuă a curăți terenul cucerit la Vest de Rangoon și în delta fluviului Irrawadi, înaintând spre Est pentru a cădea în spatele forțelor engleze și chineze care luptă de-a-lungul porțiunii râului Sittang. O altă coloană japoneză se îndreaptă spre Mandalay.

Discutând perspectivele campaniei din Birmania, ziarele japoneze lasă să se înțeleagă că faza nouă în care intră aceste operațiuni va fi călăuzită de atitudinea pe care înțelege să o adopte poporul indian față de evenimente. În același timp Indienii par a se interesa mai puțin de evenimentele militare în sine, cât de frământările care au dat naștere în alcătuirea imperiului britanic și în viața politică a Indiei. Actualmente, presiunea japoneză la granițele Indiei a creat un larg val de generozitate față de India, în cercurile conducătoare engleze. S’a anunțat chiar că un consiliu de cabinet întrunit la Londra a discutat în ședință secretă noul statut politic ce va fi acordat Indiei. Nu trebuie scăpat însă din vedere că în afară de granițele imperiului englez se desfășoară acțiunea liberă a lui Shandra Bohse, unul din proeminenții conducători indieni, la care s’a raliat întreaga suflare indiană liberă. Această mișcare înțelege să folosească la maximum actualele împrejurări, pentru a obține libertatea deplină și independența vastului teritoriu indian.

Dar operațiunile japoneze au creat grave dificultăți Angliei chiar în raporturile cu „aliații” săi nebaştinași de pe teritoriul scaldat de Pacific. Astfel, din Australia vin în mod repetat știri despre grave nemulțumiri în legătura cu ajutorul dat de metropola. Inșiși membrii guvernului australian au criticat modul cum a fost organizată întărirea apărării australiene, cerând o energetică intervenție a Londrei.

În același timp, d-l Van Mook, guvernatorul Indiilor Olandeze, care a trebuit să se refugieze în Australia, la Adelaide, deși a căutat să fie cât mai rezervat, în calitate sa de oaspe pe un pământ englezesc, nu s’a putut reține totuși de a critica modul cum a fost acordat „ajutorul britanic”, relevând că din 98 mii prizonieri luați la Soerabaja și Bandoeng, numai 5000 erau englezi.

Preocuparea centrală a cercurilor conducătoare din America și Anglia este în momentul de față, dorința de a ști în care direcție se vor îndrepta noile atacuri japoneze, acum, când prin lichidarea Indiilor Olandeze, imperiul japonez va avea un însemnat disponibil de trupe terestre. S’a presupus chiar un conflict armat cu Sovietele, care însă n’ar putea începe decât în luna Aprilie și ar avea rezultate dezastruoase pentru Ruși, care de abia pot dovedi să-i acopere frontul european.

Redactor responsabil
ION BOZDOG